

سلسله دروس خارج

اصول فقہ

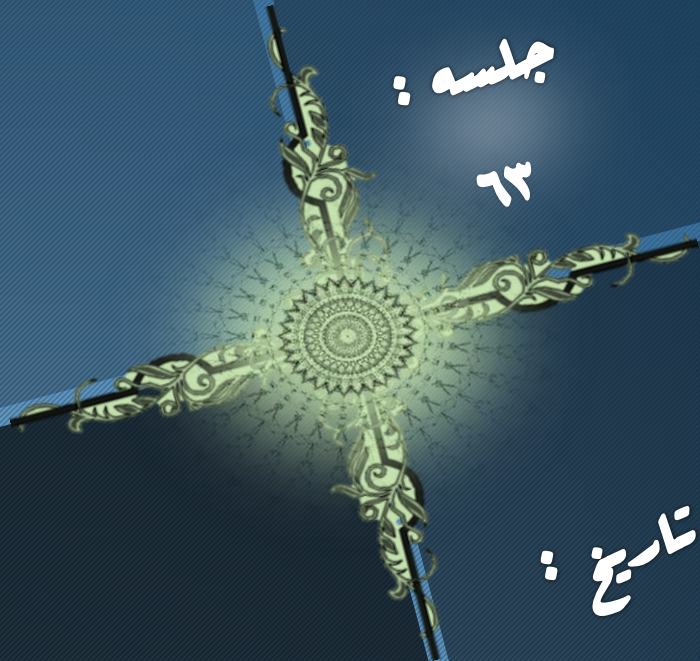
بہت وضع

جلسہ :

۶۳

تاریخ :

۱۹ / ۱۱ / ۲۰

تفاوت بین وضع أعلام و وضع الفاظ

وضع الفاظ ← تنها احتیاج به وضع

(کافی است که بگوید: «این لفظ را برای این معنی گذاشتم»)

وضع خارجی ← احتیاج به وضع + اطلاع رسانی

(اول باید بگوید: «این عَلم را اینجا گذاشته ام» + بعد بگوید: این علامت،

علامت رأس فرسخ است»)

(۴)

اشکال چهارم

در وضع خارجی هم **یک اطلاع رسانی** کافی است

(این علامت، علامت رأس فرسخ است)

اعلام اینکه این علامت را اینجا گذاشته ام لازم نیست؛ بلکه بالمشاهده فهمیده

می شود

ما می گوئیم

(۵)

اشکال پنجم

صرف وضع خارجی ← اقتضاء نمی کند که علم بر رأس فرسخ دلالت کند
قبل از وضع نیاز به بنایی است که : «این علم بر رأس فرسخ گذاشته می شود»
با وجود چنین بنایی ← نیاز به جعل اعتباری نداریم

ما می گوئیم

بین «استعمال» و «لفظ» خلط شده است
آنچه در نصب علم است ← استعمال است
وضع اعلام خارجی ← مرتبه قبل از آن است

نظر محقق
عراقی

نکته :

ایشان با «اعتباری محض بودن» وضع مخالف بودند

(۱)

تقریر مرحوم
خوئی

(۱) رابطه لفظ و معنی ملازمه ای است که توسط اعتبار کنندگان به وجود

می آید ← پیدایش اعتباری است

بعد از پیدایش از زمره امور واقعی می شود ← امری واقعی است

(۲) این ملازمه که از امور واقعی است ← نه جوهر است نه عرض